

[Sundhedsministeren]

Sundhedsstyrelsen og embedslægeinstitutionen har endvidere i 1986, 1987 og 1990 behandlet forskellige sager vedrørende Humlegården, bl.a. institutionens behandling af cancerpatienter, dødsfald på institutionen, opbevaring af medicin samt konkrete patientklager.

Endelig blev Sundhedsstyrelsen i november måned 1992 orienteret om, at embedslægeinstitutionen havde modtaget en klage over behandlingen af en nu afdød patient, og Sundhedsstyrelsen har med brev af 11. november 1992 og brev af 18. november 1992 anmodet embedslægeinstitutionen om at undersøge forholdene på Humlegården samt udarbejde en redegørelse til brug for Sundhedsstyrelsens vurdering af sagen.

Spm. nr. S 149

Til *sundhedsministeren* (13/11 92) af:

Birgitte Husmark (SF):

»Hvor mange sager har inden for den sidste måned været behandlet i Patientklagenævnet efter forældelsesfristens udløb, således at det ikke har været muligt at foretage den oversendelse til anklagemyndigheden, som ellers ville være blevet konsekvensen af behandlingen?«

Begrundelse

Det er krænkende for retsbevidstheden, når alvorlige klager, som patienter har fået medhold i, ingen konsekvens får, fordi de har været for længe under behandling i sundhedsvæsenet selv, nemlig i Sundhedsstyrelsen.

Svar (25/11 92):

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

På baggrund af indhentede oplysninger fra Patientklagenævnet kan jeg oplyse følgende:

Det er anklagemyndigheden, dvs. politi og rigsadvokat, der beslutter, hvorvidt et forhold, herunder en klagesag, giver grundlag for strafferetlig tiltalerejsning.

Enhver person, der finder, at der er begået et strafbart forhold mod vedkommende f.eks. af en læge i forbindelse med et indgreb, kan henvende sig til anklagemyndigheden og »anmelde« forholdet, hvorefter det er op til anklagemyndigheden at undersøge og vurdere muligheden for tiltalerejsning.

Forældelse afbrydes, hvis den pågældende sigtes for lovovertrædelsen, jf. straffelovens § 94, stk. 4. Indbringelse af en sag for Patientklagenævnet afbryder ikke en strafferetlig forældelse.

Såfremt Sundhedsstyrelsen under sin behandling af en klagesag bliver opmærksom på forhold, der klart antages at være omfattet af straffebestemmelser, eller hvis det af hensyn til oplysning af en klagesag i øvrigt er nødvendigt at inddrage politiet heri, indbringer Sundhedsstyrelsen sagen direkte for anklagemyndigheden/politiet, bl.a. således at forældelse undgås.

Strafferetlig forældelse for mildere straffelovsovertrædelser m.fl. er normalt 2 år regnet fra forholdets begåelse. For mere alvorlige overtrædelser (strafferamme på mere end 1 års fængsel) er forældelsen 5 år eller højere.

Til det stillede spørgsmål kan jeg nærmere oplyse, at Patientklagenævnet inden for den sidste måned – på et møde i nævnet den 21. oktober 1992 – har behandlet 2 sager, hvor der forelå strafferetlig forældelse set i forhold til 2-årig forældelsesfrist. Nævnet har i denne forbindelse bemærket, at det, at der har været to sager inden for den samme måned, ikke kan tages som udtryk for problemets omfang.

Den ene sag er af den pågældende amtskommune indbragt for Sundhedsstyrelsen medio oktober 1990 med henblik på vurdering af, om sagen af Sundhedsstyrelsen burde tages op af egen drift. Det drejer sig om en operation foretaget den 11. april 1990. Fristen udløb således den 11. april 1992. Sundhedsstyrelsen har behandlet sagen og har foretaget partshøring den 9. april 1992. Sagen er herefter af Sundhedsstyrelsen sendt til Patientklagenævnet den 28. juli 1992. Patientklagenævnet har meddelt sin afgørelse med brev af 5. november 1992.

Den anden sag er en klagesag af 28. juni 1991. Der klages over to på hinanden følgende operationer henholdsvis den 7. og 20. marts 1990. Fristen udløb således den 7. marts 1992. Sagen er af Patientklagenævnets sekretariat sendt i forundersøgelse den 3. juli 1991. Sundhedsstyrelsen har foretaget partshøring den 1. juli 1992. Sagen er herefter af Sundhedsstyrelsen sendt til Patientklagenævnet den 11. august 1992. Patientklagenævnet har meddelt sin afgørelse med brev af 5. november 1992.